

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. J. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. gegužės 23 d. Nr. 242-221
Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. J. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą (toliau – draudikas), kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2017 m. rugsėjo 21 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu dėl kito vairuotojo kaltės buvo apgadinta pareiškėjos transporto priemonės *Mercedes-Benz* galinė dalis. Eismo įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją, kurioje pareiškėja nurodė matomus savo automobilio apgadinius: „suskilęs bamperis, žibintas, įlenktas bagažinės dangtis“, o eismo įvykio kaltininkas nurodė, kad „skilęs bamperis“.

2017 m. rugsėjo 29 d. pareiškėja, pateikdama pretenziją, kreipėsi į eismo įvykio kaltininko civilinės atsakomybės draudiką dėl eismo įvykio metu padarytos žalos atlyginimo. Pretenzijoje nurodytos įvykio aplinkybės: „Iš kiemo išvažiuojantis automobilis *Renault Megane Scenic* <...> susidūrė su pagrindiniu keliu važiuoju automobiliu *Mercedes Benz* <...> apgadindamas jam vairuotojo pusės galinę dalį.“ Pretenzijoje nurodyti pareiškėjos transporto priemonės apgaditimai: „galinis bamperis, galinis žibintas, bagažinės dangtis.“

2017 m. spalio 4 d. draudikas atliko pareiškėjos transporto priemonės apžiūrą ir parengė Transporto priemonės apžiūros defektų aktą (toliau – Apžiūros aktas Nr. 1), kuriame numatytas galinio buferio viršutinio antdėklo ir kairės pusės galinių žibintų (vidinio ir išorinio) keitimas.

2017 m. gruodžio 6 d. draudikas atliko eismo įvykio kaltininko automobilio apžiūrą ir parengė Transporto priemonės apžiūros defektų aktą (toliau – Apžiūros aktas Nr. 2), kuriame nurodytas kaltininko transporto priemonės galinio buferio apgadėjimas.

Draudikas, nustatęs, kad dalis pareiškėjos transporto priemonės apgadinių nėra susiję su 2017 m. rugsėjo 21 d. įvykiu, parengė 2017 m. gruodžio 14 d. automobilio remonto sąmatą, kurioje apskaičiavo tik galinio buferio viršutinio antdėklo remonto išlaidas. Kaip nurodyta sąmatoje, pareiškėjos automobilio galinio buferio viršutinį antdėklą, išskaičius dažų būklės pagerinimą, galima suremontuoti už 141,06 Eur (be PVM).

Pareiškėja 2018 m. sausio 11 d. el. paštu pateikė draudikui pretenziją dėl priimto sprendimo ir nurodė, kad siūlomos draudimo išmokos dydis neatitinka realybės, todėl pareiškėja nesutinkanti su draudiko pateiktais skaičiavimais. Pareiškėja draudikui nurodė, kad „<...> įvykio metu suskilo automobilio bamperis, skilo galinis žibintas ir pakrypo bagažinės dangtis“. Pareiškėjos teigimu, žalos administravimo metu draudikas „<...> pradėjo kabinėtis, kad tokių sugadinių negali būti po tokio smūgio. Po to dar papildomai ekspertas atvažiavo apžiūrėti kaltininko automobilį. Jo automobilio sugadinimai minimalūs, ekspertas pradėjo net matuoti automobilio sugadinimo vietų aukštį, bet mano mašinos (ten, kur įvyko eismo įvykis) niekas nestatė ir nematavo, ir net nežiūrėjo, kur ir kaip jinai pakrypusi stovėjo kelkraštyje (eismo įvykio metu)“. Pareiškėja prašė draudiko iš naujo peržiūrėti draudiko turimą informaciją ir priimti tinkamą sprendimą.

Atsakydamas į pareiškėjos pretenziją, draudikas nurodė, kad žalos administravimo metu ekspertams kilo įtarimas dėl pareiškėjos automobilio kairės pusės žibintų ir bagažinės dangčio apgadinimų, jų pobūdžio, suderinamumo su 2017 m. rugsėjo 21 d. eismo įvykio aplinkybėmis. Tuo tikslu buvo atlikta eismo įvykio kaltininko automobilio apžiūra, apgaditimai užfiksuoti nuotraukose, išmatuoti sugadinimų aukščiai. Draudikas paaiškino įvertinęs surinktus duomenis ir nustatęs, kad kairės pusės galinių žibintų ir bagažinės dangčio viršutinės dalies apgaditimai nėra susiję su eismo įvykiu ir buvo padaryti anksčiau, todėl priimtas sprendimas dėl 141,06 Eur draudimo išmokos nebus keičiamas.

Pareiškėja, manydama, kad draudikas nepagrįstai atsisakė išmokėti draudimo išmoką už galinių kairės pusės žibintų ir bagažinės dangčio apgadinimus, kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo ir prašė rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią automobilio remonto išlaidas – iš viso 600 Eur (400 Eur nurodė sumokėjusi už buferio ir bagažinės dangčio remontą, o 200 Eur kainuos galiniai kairės pusės žibintai). Pareiškėjos teigimu, draudikas „pradėjo kabinėtis“, kad tokių sugadinimų (galinių kairės pusės žibintų ir bagažinės dangčio) negalėjo atsirasti, be to, jos teigimu, draudikas neįvertino, kaip eismo įvykio metu stovėjo jos automobilis.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas dėl pareiškėjos kreipimesi nurodytų reikalavimų pagrįstumo. Jame draudikas nurodė, kad eismo įvykio aplinkybių tyrimo metu buvo atlikta abiejų eismo įvykio dalyvių transporto priemonių apžiūra, užfiksuotas ir išanalizuotas automobilių apgadinimų pobūdis ir lokalizacija, apgaditimai sulyginti tarpusavyje, taip pat apžiūrėta ir nuotraukomis užfiksuota eismo įvykio vieta. Draudiko teigimu, atlikus tyrimo veiksmus (išanalizavus kaltininko automobilio apgadinimus ir juos sugretinus su pareiškėjos automobilio apgaditimais, apžiūrėjus įvykio vietą), buvo nustatyta, kad įvykio metu galėjo būti apgadintas tik pareiškėjos transporto priemonės galinis buferis kairėje pusėje, todėl draudimo išmoka buvo apskaičiuota nustatant galinio buferio apgadinimų remonto išlaidas.

Atsiliepime taip pat nurodoma, kad draudiko ekspertai yra asmenys, turintys specialių techninių žinių, todėl yra kompetentingi nustatyti transporto priemonės apgadinimų priežastinio ryšio su konkrečiu įvykiu buvimą ar nebuvimą. Aptariamam atveju būtent specialių techninių žinių bei praktinės patirties pagrindu draudiko ekspertai ir sprendė, kurie pareiškėjos nurodyti apgaditimai galėjo būti padaryti įvykio metu, o kurie – su juo nesusiję. Draudiko nuomone, atlikto tyrimo išvadą dėl pareiškėjos transporto priemonės apgadinimų sąsajos su eismo įvykiu detalčiai, iliustratyviai ir argumentuotai pagrindžia pridedama draudiko darbuotojo, turinčio kilnojamojo turto vertintojo kvalifikacijos pažymėjimą, parengta Ekspertinė pažyma.

Draudiko teigimu, pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 19 straipsnio 6 dalį, draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį patirtos žalos dydžio išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Pagal TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalį, žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Todėl, draudiko nuomone, nustatęs, kad pareiškėjos transporto priemonės bagažinės dangčio ir galinių kairės pusės žibintų apgaditimai nėra 2017 m. rugsėjo 21 d. įvykio pasekmė, jis pagrįstai atsisakė mokėti pareiškėjai draudimo išmoką, atlyginančią bagažinės dangčio ir kairės pusės galinių žibintų remonto išlaidas.

Remdamasis atsiliepime išdėstytais argumentais, draudikas nurodė manantis, kad pareiškėjos reikalavimas išmokėti jai draudimo išmoką, atlyginančią su įvykiu nesusijusių transporto priemonės apgadinimų remonto išlaidas, yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija), 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo

ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas vertina pateiktus įrodymus ir tuo pagrindu priima sprendimą.

Nagrinėjamu atveju ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo neišmokėti draudimo išmokos, atlyginančios galinių kairės pusės žibintų ir bagažinės dangčio remonto išlaidas. Draudiko teigimu, minėti apgaditimai su eismo įvykiu nesusiję, todėl jis neturi pagrindo išmokėti pareiškėjai draudimo išmokos, atlyginančios jų remonto išlaidas. Pareiškėja tokią draudiko poziciją laiko nepagrįsta ir prašo išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią ir dėl minėtų apgaditimų patirtus nuostolius.

Transporto priemonių civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemos funkcionavimo pagrindai ir principai yra įtvirtinti TPVCAPDĮ nuostatose. Žalos nustatymo tvarką reglamentuojančio TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. TPVCAPDĮ 19 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad išmoka mokama, kai yra nustatytas draudžiamąjį įvykių faktas ir žalos dydis, o 6 dalyje nustatyta, kad atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį atlyginimo.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 „Dėl eismo įvykių metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių patvirtinimo“ (2008 m. vasario 13 d. redakcija) buvo patvirtintos Eismo įvykių metu padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės (toliau – Taisyklės), reglamentuojančios žalos, padarytos eismo įvykių metu ar atsiradusios vėliau kaip eismo įvykių padarinys, nustatymą ir draudimo išmokos mokėjimą dėl eismo įvykių, kuriam įvykius transporto priemonės valdytojui dėl nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarytos žalos kyla civilinė atsakomybė ir pagal TPVCAPDĮ turi būti mokama draudimo išmoka. Taisyklių 5 punkte įtvirtinta, kad draudimo išmokos dydis priklauso nuo eismo įvykių metu padarytos žalos nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) jo turtui dydžio. Eismo įvykių metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas), TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykių dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykių, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusiojo trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykių aplinkybių ir eismo įvykių dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykių aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

Taisyklių 13 punkte įtvirtinta TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą žalos atlyginimo taisyklę detalizuojanti nuostata, kurioje nurodyta, kad nukentėjusiojo trečiojo asmens turtui (transporto priemonei ar kitam kilnojamam ar nekilnojamajam turtui) padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis draudiko įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, įmonės, kurioje remontuojamas sugadintas turtas, pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais ir (ar) atsižvelgdamas į įmonės, kuri turi teisę remontuoti sugadintą turtą, pateiktus šio turto remonto išlaidų skaičiavimus ar remonto išlaidų pagrindimo dokumentus, taip pat į nukentėjusiojo trečiojo asmens pateiktus žalos dydį įrodančius įrodymus. Taisyklių 15 punkte įtvirtinta, kad žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo dalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykių. Taisyklių 40 punkte yra nustatyta iš esmės analogiška taisyklė kaip TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje: atsakingas draudikas moka eismo įvykių metu nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos eismo įvykių metu padarytos žalos draudimo išmoką ir turi teisę atmesti nepagrįstas pretenzijas dėl eismo įvykių

metu padarytos žalos atlyginimo.

Vertinant draudiko sprendimo kairės pusės galinių žibintų ir bagažinės dangčio apgadinius laikyti atsiradusiais ne 2017 m. rugsėjo 21 d. įvykiu metu pagrįstumą, pažymėtina, kad tiek eismo įvykio deklaracijoje, tiek pareiškėjos 2017 m. rugsėjo 29 d. pretenzijoje nurodytos analogiškos aplinkybės dėl pareiškėjo transporto priemonės apgadinių apimtys, t. y. minėtuose dokumentuose įtvirtinta, kad eismo įvykiu metu buvo apgadintas pareiškėjos transporto priemonės galinis buferis, kairės pusės galiniai (vidinis ir išorinis) žibintai ir bagažinės dangtis. Šiuos apgadinius pareiškėja ne kartą nurodė ir bendraudama su draudiko darbuotojais el. paštu. Minėtos apgadintos dalys (išskyrus bagažinės dangtį), kaip remontuotinos, nurodytos ir Apžiūros akte Nr. 1. Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad žalos administravimo metu draudikui kilus abejonių, ar dalis pareiškėjos transporto priemonės apgadinių iš tikrųjų buvo padaryti 2017 m. rugsėjo 21 d. įvykiu metu, buvo apžiūrėta ir eismo įvykio kaltininko transporto priemonė. Apžiūros akte Nr. 2 nurodyta, kad po eismo įvykio yra apgadintas eismo įvykio kaltininko automobilio galinis buferis. Be to, draudikas pateikė eismo įvykio kaltininko 2017 m. gruodžio 26 d. pranešimą apie eismo įvykį, kuriame taip pat nurodyta, kad dėl eismo įvykio buvo apgadintas tik kaltininko automobilio galinis buferis. Tai, kad eismo įvykiu metu, išskyrus galinį buferį, nebuvo apgadintos jokios kitos eismo įvykio kaltininko automobilio dalys, pagrindžia ir ginčo šalių pateikta eismo įvykio deklaracija.

Kaip matyti, pareiškėja nuosekliai teigė, kad visi eismo įvykio deklaracijoje ir 2017 m. rugsėjo 29 d. pretenzijoje nurodyti apgadiniai atsirado būtent 2017 m. rugsėjo 21 d. eismo įvykiu metu, nors iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų, pagrindžiančių eismo įvykio kaltininko automobilio apgadinių mastą, ir eismo įvykio dalyvių automobilių nuotraukų matyti, kad eismo įvykio kaltininko automobilio galinio buferio apgadiniai yra lokalizuoti pakankamai mažame plote (galinio buferio dešinės pusės viršutinėje dalyje), o pareiškėjos transporto priemonės apgadiniai yra išsidėstę įvairiose vietose, nuo galinio buferio vidurinės dalies iki galinių žibintų vidurinės dalies.

Atkreiptinas dėmesys, kad draudikas, siekdamas pagrįsti sprendimą nemokėti draudimo išmokos už galinių kairės pusės žibintų ir bagažinės dangčio apgadinius, taip pat pateikė 2018 m. balandžio 3 d. Ekspertinę pažymą, kurioje analizuojamas pareiškėjos ir eismo įvykio kaltininko transporto priemonių apgadinių suderinamumas. Ekspertinėje pažymoje pateikiamos abiejų automobilių apgadinių nuotraukos, jose pažymėta automobilių apgadinių lokalizacija, nurodyti pamatuoti apgadinių aukščiai. Ekspertinėje pažymoje nurodoma: „Įvertinus esamus abiejų automobilių apgadinius, jų pobūdžius bei koncentraciją, konstatuotina, kad važiuojantis atbulas automobilis *Renault* <...> galinio bamperio dešiniąją šoninę dalimi <...> 50–60 cm aukštyje kontaktavo su automobilio *Mercedes Benz* <...> galiniu bamperiu 45–55 cm aukštyje. Šio kontakto metu buvo išplėstas automobilio *Renault* <...> galinio bamperio tvirtinimas, o automobiliui *Mercedes Benz* <...> skilo galinis bamperis kairėje pusėje, liko kontakto (braukimo) žymė ant galinio bamperio.“ Kaip matyti iš draudiko pateikto vertinimo, kaltininko automobilio galinio buferio apgadiniai, kurie yra nurodyti eismo įvykio deklaracijoje ir kituose dokumentuose, atsirado būtent kontakto su pareiškėjos transporto priemonės galiniu buferiu metu, o pareiškėjos automobilio buferis dėl šio kontakto įskilo, ant jo liko braukimo žymė.

Toliau Ekspertinėje pažymoje teigiama, kad „<...> automobilio *Renault* <...> galinis dešinės pusės sparnas neturi jokių apgadinių, net ir menkiausių dažų pažeidimų 70–85 cm aukštyje, kurie turėtų sutapti su automobilio *Mercedes Benz* <...> galinio kairės pusės žibinto bei bagažinės dangčio apgadinais, esančiais 70–85 cm aukštyje.“ Anot draudiko eksperto, jeigu kaltininko automobilis būtų kontaktavęs su pareiškėjos automobiliu 70–85 cm aukštyje, „<...> automobilio *Mercedes Benz* <...> galinis kairės pusės žibintas neabejotinai ant jo turėjo palikti žymų braukimo pėdsaką“, be to, „<...> darytina išvada, kad kontaktas tarp abiejų automobilių bamperių nebuvo stiprus, kadangi automobilio *Mercedes Benz* <...> bagažinės dangčio apatinė dalis nėra sugadinta, o kaip tik ši dalis, imant jos atstumą pagal vertikalią plokštumą, besiliečiančią su galiniu bamperiu, yra arčiau nei viršutinė dangčio dalis ties galiniu kairės pusės

žibintu 70–85 cm aukštyje, todėl jokia būdu negalėjo būti apgadinta ir galinio dangčio viršutinė dalis“. Be to, Ekspertinėje pažymoje nurodoma, jog aplinkybę, kad kontaktas nebuvo stiprus, pagrindžia ir tai, kad „<...> liko neapgadinta ir galinio bamperio kairiojo kampo viršutinė dalis.“

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikta Ekspertinė pažyma yra pakankamai išsami, pagrįsta eismo įvykio metu apgadintų automobilių nuotraukomis, jose pažymėta apgadinimų lokalizacija, išmatuoti apgadinimų aukščiai, paaiškinimai yra argumentuoti, pateikiamos išvados yra nuoseklios ir logiškai išplaukia iš Ekspertinėje pažymoje dėstomų aplinkybių. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad nėra pagrindo nesivadovauti Ekspertinėje pažymoje pateikiamu eismo įvykio aplinkybių vertinimu. Papildomai pažymėtina, kad draudikas įvertino eismo įvykio vietoje esančius pagrindinio kelio ir išvažiavimo iš kiemo (kuriuo važiuodamas eismo įvykio kaltininkas atsitrenkė į pareiškėjos automobilį) aukščių skirtumus, ir nustatė, kad „eismo įvykio vietoje praktiškai nėra jokių aukščio skirtumų, išvažiavimo iš kiemo takas praktiškai yra vienodame aukštyje kaip ir pagrindinis kelias, todėl šiuo atveju automobilių ratai buvo atitinkamai vienoje horizontalioje plokštumoje.“ Todėl pareiškėjos kreipimesi nurodytas teiginys, neva draudikas neįvertino jos automobilio stovėsenos eismo įvykio metu, atmestinas kaip nepagrįstas.

Įvertinus surinktų įrodymų visumą, konstatuotina, jog bylos duomenys nepatvirtina pareiškėjos nurodytų aplinkybių, kad jos automobilio galinių kairės pusės žibintų (vidinio ir išorinio) bei bagažinės dangčio apgadinimai atsirado būtent 2017 m. rugsėjo 21 d. eismo įvykio metu. Priešingai, iš eismo įvykio deklaracijoje, Apžiūros akte Nr. 2, 2017 m. gruodžio 26 d. pranešimo ir Ekspertinėje pažymoje pateiktos ekspertinio pobūdžio informacijos, taip pat eismo įvykio kaltininko automobilio nuotraukų matyti, kad pareiškėjos automobilio apgadinimai yra nesuderinami su eismo įvykio kaltininko apgadinimais, t. y. eismo įvykio kaltininko automobilio apgadintas tik galinis buferis dešinėje pusėje, jam kontaktavus su pareiškėjos automobilio galinio buferio viršutine dalimi, o kiti pareiškėjos automobilio apgadinimai yra pastebimai aukščiau, nors eismo įvykio kaltininko automobilis aukščiau galinio buferio apgadinimų neturi jokių kitų matomų pažeidimų.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad draudikas pagrįstai apskaičiavo draudimo išmoką, atlyginančią tik galinio buferio remonto išlaidas ir atmetė reikalavimą dėl draudimo išmokos, atlyginančios bagažinės dangčio bei galinių kairės pusės žibintų remonto išlaidas (TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalis, Taisyklių 40 punktas), ir nėra pagrindo teigti, kad minėti sugadinimai atsirado kaip 2017 m. rugsėjo 21 d. eismo įvykio pasekmė. Todėl pareiškėjos reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią su eismo įvykiu nesusijusių apgadinimų remonto išlaidas, yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

atmesti pareiškėjos R. J. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis turi teisę dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Kredito ir mokėjimo paslaugų priežiūros
skyriaus viršininkė, pavaduojanti

Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Renata Babkauskaitė